

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De injusta petitione signi cœlestis; quod Iudæi quæsierunt à
Domino: & de justa eiusdem negatione. Nisi diligenter advertas, quod
petis à Deo justius, hoc est quod petis injustiùs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

S A B B A T O.

DE INIUSTA PETITIONE SIGNI
COELESTIS QUOD JUDÆI QUÆ-
SIERUNT A DOMINO.

Et de justa ejusdem negatione.

*Generatio mala & adultera signum quarit, & signum non dabitur
ei nisi signum Iona Propheta. Matth. 12.*

VERITAS PRACTICA.

Nisi diligenter advertas : quod petis à Deo ju-
stius, hoc est quod petis injustius.

RATIO EST, Quia tantò quid injustius petitur
quantò magis appetitur obtineri non servatis
servandis.

Sed quod peti à Deo justius, hoc est quod maximè
appetu obtinere, non servatis servandis.

Ergo & illud est quod petis injustius, Quod ceri-
dè patet quàm sit corrigendum.

I. PUNCTUM.

ADDUNT Judæi ad suas blasphemias,
hanc etiam impietatem & audaciam ut
non contenti miraculis, quæ tam multa
coram ipsis patrabat Dominus, petant
pro suo libito signum quoddam cœlestè: vel ut
ignis in morem Eliæ de cœlo decidat, vel sicut
accidit tempore Samuelis, sine ulla naturali cau-
sa, tonitrua mugiant, coruscant fulgura, imbres
ruant. Et alij tentantes, inquit Evangelista, Signū
de cœlo quærebant ab eo; ostendat videlicet se in
cœlo aliquid posse, quasi vellent illi leges præ-
scribere, sic enim apud S. Matthæum, audent lo-
qui, *Volumus à te signum videre.* O impudentiam
non ferendam! Tum verò Dominus, *Generatio
mala & adultera signum quarit, & signum non
dabitur ei, nisi signū Iona Propheta, sicut enim fuit
Iona in ventre ceti tribus diebus & tribus nocti-
bus, sic erit filius hominis in corde terre. Viri Ni-
nivita & Regina Austri surgent in iudicio cum
generatione ista & condemnabunt eam.* Quibus in
verbis adverte non modò justè negari à Domi-
no quod injustè petebant Judæi, sed hos præte-
rea castigari testimonio infidelium, qui majorè
fidem & pietatem minori de causa demonstra-

runt. O quàm multis Sacerdotibus, Religiosis &
alii ingenio seu Gratia præstantioribus idipsum
exprobrari posset! quàm multi laici & inferioris
notæ homines illis pietate præstant!

Sed quod attentius considerandum est: non-
ne id nobis accidit quod Judæis, ut neglectis or-
dinariis mediis ad salutem & perfectionem no-
stram, insolita quædam & extraordinaria requi-
ramus! Nonne signum è cœlo petimus, nonne
majores pietatis sensus quàm sentimus? Nonne
clariora fidei christianæ argumenta, & vehemē-
tiora quædam perfectionis incentiva? Quàm in-
justa hæc & iniqua sint omnia postulata quis
non videt? Aut ceri-è si quid justius tibi videtur &
æquius petendum à Domino, si quod donum
cœlestè, si quæ virtus, si quæ gratia, vide quo il-
lam modo, vide quam justè aut injustè petas.
Nam nisi diligenter advertas, quod petis justius à
Domino, hoc est quod petis injustius. Mirum certè
& prope contradictorium; sed tamen verum &
satis evidens attentè consideranti rationem quæ
proponitur, & quæ in eo præcipuè fundatur,
quod tantò quid injustius petitur, quantò illud
magis appetitur obtineri non servatis servandis
id est, non servata justitia, non observato rerum
ordine quem statuit Deus in obtinendis rebus.

Sicut cum mater filiorum Zebedæi petiit à
Domino filius suis ut primas apud ipsum obti-
nerent sedes, injusta valde fuit petitio, quia non
sic illæ sedes primariæ conceduntur cognationi
& parentelæ prout sibi concedi mulier appete-
bat: sed alia erant statuta quædam media, quibus
eò gradatim erat deveniendum. Bibendus erat
calix Domini, & baptismo quodam baptisandi
erant, cujus nondum erant capaces: nec proinde
illarum digni sedium, quas cum matre filij am-
biebant.

Sic divina Sapientia seu Providètia, qua Deus
res administrat, dicitur in Scripturis, *attingere à
fino usque ad finem fortiter, & disponere omnia suaviter, Sap. 8.*
seu

Ibid. 8.

Pf. 24.

Toann. 2.

Ibid. 6.

Pf. 100.

Ep. 87.

seu ut ibidem habetur, omnia in mensura, & numero & pondere disponere. Quod Plaltes Regius sic pie decantabat: *Vniuersa via Domini misericordia & veritas requirentibus testamentum eius & testimonia eius*, Id est, modus procedendi quem seruat Deus cum ijs qui se petunt aliquid, hic est, ut misericorditer & beneuolè illos recipiat, illos etiam præueniat, & excitet ad se conueniendum & orandum; tum verò ab illis requiratur aliquid quod de suo conferant, & cum ipso collaborent. Sicut cum vinum dedit in nuptiis, ante, petit aquam? Et antequam saturaret illum hominum multitudinem quæ ipsum sequebatur in deserto petit sibi dari panes & pisciculos quos habebant. Sic uniuersim in omnibus agit nobiscum, sic misericordia & veritas seu iustitia præclatè inter se conueniunt, ut misericordia nos præueniat, tum vero iustitia sequatur. Id est, de nostro conferamus quod exigit ad alia obtinenda quæ volumus. Vis cælum obtinere? Serua mandata. Vis gratiam consequi ad illa obseruanda? Ora, ieiuna, & confer tu ipse gratiam tuis inimicis. Hæc sunt videlicet quæ dicuntur seruanda, & quibus non seruatis. qui petit aliquid, injustè petit, & tanto illud petit injustius, quanto illud magis optat obtinere non seruatis seruandis. Nonne id evidens & manifestum? Quid æquius quàm quod ordinavit Deus? Quid iniquius quàm hunc velle destruetè diuinum ordinem? *Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine: psallam & intelligam in via mandata tua, quando uenies ad me.* Tu verò solam velles cantare misericordiam! Et ubi iudicium? Ubi iustitia?

II. PUNCTUM.

SED quod petit à Deo iustus, hoc est quod magis appetit obtinere non seruatis seruandis. Quid enim peris iustus quam virtutes sine quibus iustè non potes vivere, nec salutem consequi; Atque inter virtutes, quam petis iustus nisi qua magis indiges? Nempe humilitatem aut patientiam aut mansuetudinem aut caritatem, aut similem aliam? Jam verò vide utrum seruanda serues ad eas obtinendas. En tibi ad humilitatem humiliatio tam necessario est obseruanda, ut si refugias viam humiliationis, virtutem fugias humilitatis. Hæc sunt enim certa & ab omnibus recepta sancti Bernardi verba: *Humiliatio via est ad humilitatem, sicut patientia ad pacem; sicut lectio ad scientiam. Si virtu-*

tem appetu humilitatis, viam non refugias humiliationis. Nam si non poteris humiliari, non poteris ad humilitatem pervenire. Nonne hæc jam & similia multoties audivisti? Et tamen quantopere fugis humiliationem? Quantum id times ne veniat? Quantum doles quando id accidit?

Sic de patientia, de mansuetudine, de devotione, caritate, paupertate & aliis; placent quidem virtutes & eas expetis, etiam atque etiam petis; sed media quæ ad eas ducunt & sine quibus exercei nullo modo possunt, an ita cupis? Expende diligenter, & videbis te velle caritatem sine patientia, patientiam sine ullo dolotis sensu, mansuetudinem sine ulla contradictione proximi paupertatem sine ullo defectu rei temporalis, & sic de aliis, quod est velle virtutes sine seruatis obseruandis, & sine mediis quibus nec obtinentur nec exercentur. *Non sic semper non sic, sed tanquam pulvis quem proiecit ventus à facie terræ:* Nam sicut ait S. Gregorius, qui sine humilitate virtutes congregat, quasi in ventum, pulverem portat. Ita plane qui humilitatem sine humiliatione, caritatem sine patientia, aut patientiam sine dolore.

III. PUNCTUM.

QUOD ergo petit iustus, hoc est quod petit injustius, Cum nihil peras iustus & sanctius quam virtutes: nihil verò injustius quam quod illas modo petit non seruatis seruandis. Nam quidquid opponitur iustitiæ, sitio iustum necesse est, & quò iustitia & sanctior qualis est divina quæ illa obseruanda constituit & ordinavit, eò certè est injustius quidquid ei opponitur. Unde tu cum te illi opponas iustitiæ, petendo quod petis, licet iustum & sanctum sit, nonne injustus es? Iam verò sentiebas? Itane verò deinceps post hanc acceptam veritatis notitiam? *Iussit quod iustum est, persequeris,* ait Moyses, *ut virtus & possideas terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi.* Et apud Sapiens, *Qui enim custodierit iustitiam iustis, iustis abunnetur, & qui didicerit ista, inveniet quid respondeant. Concupiscent ergo firmenies meos, diligite illos, & habebitis disciplinam.* Denique & illud Propheta opportunissimum, *Si quaristi, quarite; convertere à natura prava; tum occasione data; veni, humiliare sub potenti manu Dei, Omne quod tibi applicatum fuerit accipe, & in dolore iustine,*

Pf. 1.

In 3. Pfal. Penit.

Deut. 16.

Sap. 6.

Is. 21.

Ecclesi. 2.